

TEATR im. Juliusza Słowackiego w Krakowie

Cosi, gdzieś, kajsi, ktosi

z **WESELA** Stanisława **Wyspiańskiego**

reżyseria, opracowanie tekstu i wykonanie

Sławomir Maciejewski

muzyka

Bartosz Chajdecki

zespół muzyczny:

Grzegorz Koniarz – gitara

Jacek Fedkowicz – gitara basowa

Wojciech Fedkowicz/

Marek Olma – perkusja

REALIZACJA DŹWIĘKU

Daniel Seidler, Włodzimierz Wielgos

REALIZACJA ŚWIATŁA

Jarosław Prusicki, Maciej Flanek

PREMIERA KWIECIEŃ 2013 SCENA MINIATURA

Sławomir Maciejewski

Absolwent PWSFTViT w Łodzi. W latach 1987-1992 związany z Teatrem Studyjnym`83 im. Juliana Tuwima w Łodzi, następnie przez dwadzieścia lat z Teatrem im. Wilama Horzycy w Toruniu, a od 2013 roku jest aktorem Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie. W swoim dorobku ma wiele znaczących ról teatralnych. Najważniejsze zagrał w *Cudzie mniemanym, czyli Krakowiakach i Góralach* W. Bogusławskiego (reż. Andrzej Rozhin) – Nagroda na Opolskich Konfrontacjach Teatralnych (1995), *Końcówce* S. Becketta (reż. Iwona Kempa) – wyróżnienie na Kaliskich Spotkaniach Teatralnych (1999), *Samotnym zachodzie* M. McDonagha (reż. Iwona Kempa) – Nagroda Societas Toruniensis na MFT Kontakt w Toruniu (2002), Nagroda na Festiwalu KONTRAPUNKT w Szczecinie (2003) i Kaliskich Spotkaniach Teatralnych (2003), *Księżde Hioba* (reż. Piotr Cieplak), *Ślubie* W. Gombrowicza (reż. Elmo Nüganen) – Nagroda na Opolskich Konfrontacjach Teatralnych (2005) oraz Grand Prix na Kaliskich Spotkaniach Teatralnych (2006), *Plaży* P. Asmussena (reż. Iwona Kempa) – Nagroda na II Festiwalu Teatrów Europy Środkowej

w Lublinie, *Śpiewniczku upiornych kantyczek* (reż. Jerzy Satanowski), *In extremis. Historii Abelarda i Heloizy* H. Brentona (reż. Iwona Kempa) – wyróżnienie na Festiwalu Prapremier w Bydgoszczy (2008). Współpracował także m.in. z Krystyną Meissner, Markiem Fiedorem, Pawłem Łysakiem, Maciejem Sobocińskim i Grzegorzem Wiśniewskim. Ostatnio wystąpił w *Godach życia* S. Przybyszewskiego i *O miłości* L. Noréna (reż. Iwona Kempa) oraz w *Dziedziectwie Estery* S. Máraia (reż. Pia Partum) i *Nadzi. Portrecie wielokrotnym* A. Czechowa. W Teatrze im. Juliusza Słowackiego w Krakowie zagrał w spektaklach: *Rozmowy poufne* I. Bergmana, *Intymność* H. Kureishiego i *Udręka życia* H. Levina, wszystkie w reż. Iwony Kempy. W 2002 roku na Przeglądzie Piosenki Aktorskiej otrzymał nagrodę za walory komiczne wykonywanych piosenek. Spektakl *Cosi, gdzieś, kajs, ktosi* z dużym powodzeniem prezentowany na deskach toruńskiego Teatru im. Wilama Horzycy, wyróżniony został na X Przeglądzie Monodramu Współczesnego w Warszawie (2012).

Bartosz Chajdecki

Jeden z najzdolniejszych kompozytorów młodego pokolenia. Pisze muzykę dla teatru, filmu i telewizji. Komponować zaczął w wieku 12 lat, a cztery lata później rozpoczął współpracę z krakowskim Teatrem Akne, gdzie pisał głównie na potrzeby stworzonego przez siebie kwartetu Ariel. Za muzykę do spektaklu *A Little Requiem for Kantor* (reż. Zofia Kalińska) otrzymał prestiżową nagrodę Fringe First na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym w Edynburgu. Spektakl wystawiono ponad sto razy, m.in. w Anglii, Niemczech, Francji i Brazylii. Z wyróżnieniem ukończył krakowską Akademię Muzyczną w klasie kontrabas, a następnie został stypendystą EAJC. W trakcie studiów jako kompozytor i konsultant muzyczny współpracował m.in. z Teatrem Samuela Becketta w Londynie, De-

Marco Venue w Edynburgu, Wildwood Opera Festival w Little Rock (USA), Yale School of Drama, New York School of Visual Arts. Jest autorem muzyki do serialu telewizyjnego *Czas honoru*, za którą nominowany był do nagrody IFMCA (Międzynarodowe Stowarzyszenie Krytyków Muzyki Filmowej) za najlepszą muzykę do serialu telewizyjnego. W swoim dorobku ma także utwory orkiestrowe. Laureat nagrody MocArt 2011 przyznawanej przez RMF Classic oraz Transatlantyk Oceans Award 2011, którą otrzymał na Międzynarodowym Festiwalu Filmu i Muzyki Transatlantyk w Poznaniu z ręką dyrektora festiwalu Jana A. P. Kaczmarka. Ostatnio skomponował muzykę do filmu *Baczyński* Kordiana Piwowarskiego.

Wyspiański-performans

„Wyspiański wielkim poetą był”, a *Wesele* to zawsze aktualne arcydzieło, w którym – bez względu na czas i miejsce – możemy się przejrzeć jak w zwierciadle. Takie słowa, cierpliwie powtarzane przez nauczycieli, słyszał zapewne każdy z nas. Ale czy tym nieśmiertelnym wprawdzie, lecz – jak to zwykle bywa ze szkolnymi lekturami – niezbyt chętnie czytany tekst Wyspiańskiego można śpiewać ostre hardrockowe kawałki, albo – dla odmiany – liryczne rockowe ballady? Czy da się przy jego pomocy nawiązać żywy kontakt z publicznością? A więc – czy można *Weselem* gadać w taki sposób, byśmy na chwilę zapomnieli, że jest to pomnik naszej literatury, a pomyśleli, że przyjaciel opowiada nam o życiu? Albo – czy można zdaniem z *Wesela* uwodzić kobiety? Czy wreszcie – użyć go w monologu rodem ze stand up comedy i rozbawić widzów do łez? Na te pytania każdy zapewne odpowiedziałby przecząco. No bo jak to? Narodowy arcydramat?! Jeden z największych skarbów polskiej kultury?! Świętość narodowej tradycji?! Tymczasem Sławomir Maciejewski pokazuje, że można. Można się Wyspiańskim świetnie bawić, autentycznie wzruszać, zaciekawiać a nawet budzić lęk. Można jego słowami rozmawiać. I nie ma w tym wszystkim śladu patosu ani koturnowej sztuczności.

Maciejewskiemu udała się rzecz naprawdę niebywała. Pociął *Wesele* na kawałki, a następnie na powrót je złożył, tak by stworzył spójny monolog, a właściwie – w pełnym tego słowa znaczeniu – performans. W jego wykonaniu rozpoznajemy ze zdziwieniem nie tylko słowa Pana Młodego, Czepca, Poety, Dziennikarza i innych, ale również – Panny Młodej czy

Haneczki. Mówione przez mężczyznę brzmiały zupełnie inaczej i – nieoczekiwanie – działają znacznie mocniej. Bo Maciejewski wcale nie odgrywa postaci z *Wesela*. Wypożycza sobie tylko ich słowa, by opowiadać nimi o sobie i o nas. O tym, co nas teraz, dzisiaj dotyka i boli, albo – przeciwnie – śmieszy i bawi. Mówiąc fragment monologu pijanego Dziennikarza – przestacza się w dobrze nam znanego współczesnego pijaczka. Wyjmując z *Wesela* przechwałki Czepca, opowiadającego o tym, jak „huknął w pysk” Żyda, staje się – równie dobrze nam znanym – agresywnym kibolem i sprawia, że na chwilę zamieramy z przerażenia. Takie – rzecz by można Brechtowskie, bo oparte na zasadzie „efektu obcości” – przeniesienia epizodów klasycznego tekstu w zupełnie nowe konteksty – powodują, że przestaje on być szacownym eksponatem z muzeum literatury, a zaczyna przemawiać bliskim nam głosem. Bez pardonowo wkracza w sam środek naszych dzisiejszych doświadczeń.

Aktor pozornie bawi się *Weselem*, żonglując nim z niebywałą wprawą. Przy okazji jednak udowadnia wręcz nieprawdopodobną aktualność tego tekstu – udowadnia ją naprawdę, do bólu prawdziwie, nie uciekając się do sztywnych formułek czy oklepanych komunałów, ale całym sobą i z niebywałą siłą przekonywania. A najbardziej niezwykle jest to, że w jego brawurowym performansie nie pada ani jedno słowo, które nie byłoby słowem napisanym przez Stanisława Wyspiańskiego. Sprawdźcie sami, a na pewno nie uwierzycie...

Anna Burzyńska

Nigdy nie byłem tak mądry jak osoby z *Wesela*, a jakże często bywam tak głupi jak osoby z *Wesela*. Więc może by tak WESELE? Od dawna miałem wrażenie, że słowa Wieszcza, mimo że w sztuce wypowiedane przez różne osoby, mogłyby ułożyć się w dziwnie spójny monolog. Pełen dowcipu, ale i gorzkiej prawdy. Ułożyłem ten monolog. O nas, Polakach. Mimo że nie jestem pewien, czy według kryteriów „prawdziwych” Polaków jestem Polakiem.

Zapraszam na wesele. Bez Panny Młodej, bez Pana Młodego. Bez drużbów, druhen i rodzin nowożeńców. Nawet gdy ktoś się upije nie zobaczy widm. Ale orkiestra będzie! No i Wy, drodzy Państwo – Moi Goście! Na scenie Miniatura Teatru im. Juliusza Słowackiego *Cosi, gdzieś, kajsy, ktosi*. W Krakowie!

Sławomir Maciejewski

NOTATKI

Dotted lines for taking notes.

Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie

pl. Św. Ducha 1, 31-023 Kraków, tel. 12 424 45 00, fax 12 424 45 06
www.slowacki.krakow.pl

Krzysztof Orzechowski – Dyrektor Naczelny i Artystyczny

Ewa Szafran – Zastępca Dyrektora

Iwona Kempa – Zastępca Dyrektora, Kierownik Artystyczny Małopolskiego Ogrodu Sztuki

Dział Marketingu 12 424 45 04 • 12 424 45 05

---

instytucja kultury
Województwa
Małopolskiego